Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/1179

16.6.2025

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2025/1179

av den 4 juni 2025

om vägledande principer för vatteneffektivitet först

EUROPEISKA KOMMISSIONEN UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

(1) På grund av ohållbara vattenförvaltningsmetoder, föroreningar och en ökande efterfrågan, kan vattenkvalitet och vattenmängd inte öka och hälsan hos de akvatiska ekosystemen i unionen inte förbättras i den takt som skulle behövas. Klimatförändringarna och förlusten av biologisk mångfald förvärrar denna trend. Begränsningar i vattentillgången påverkar i allt högre grad samhället och ekonomin. I detta sammanhang blir ökad vatteneffektivitet en absolut nödvändighet.

(2) Kommissionens rapport till rådet och Europaparlamentet ([1]) som presenterar framstegen vad gäller genomförandet av Europaparlamentets och rådet direktiv 2000/60/EG ([2]) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG ([3]) bekräftar att de flesta medlemsstater upplever vattenbrist som ett växande problem. Vattenbrist förekommer på omkring 34 % av unionens territorium och drabbar omkring 40 % av unionens befolkning under minst en säsong per år ([4]). Vattenbrist orsakas av en kombination av överexploatering och klimatpåverkan ([5]). Europaparlamentet har efterlyst åtgärder på detta område ([6]).

(3) Varje år påverkas i genomsnitt 4 % av unionens territorium av torka. I södra och sydvästra Europa skulle flodernas vattenföring under sommaren kunna minska med upp till 40 %, vid ett temperaturstegringsscenario på 3 °C. Under de senaste årtiondena har torrperioderna ökat i antal och intensitet i Europa. Som ett exempel orsakade de allvarliga torrperioderna och värmehändelserna under 2022 uppskattningsvis 40 miljarder euro i ekonomiska förluster, där de största förlusterna noterades i Italien, Spanien och Frankrike ([7]).

(4) De pågående klimatförändringarna väntas förvärra problemet i takt med att effekterna av torkan ökar och torrperioderna blir allt mer frekventa. Den kombinerade effekten av strukturell överkonsumtion och ökad risk för långvarig torka utgör ett hot mot vattenförsörjningen, dricksvattenförsörjningen, jordbruket, inlandssjöfarten, turismen och energiförsörjningen ([8]). Vattenbrist inom olika sektorer och förlust av jordbruksproduktion på grund av kombinationen hetta och torka hör till de främsta risker som klimatförändringarna innebär för Europa ([9]).

([1]) Rapport från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om genomförandet av ramdirektivet för vatten (2000/60/EG) och översvämningsdirektivet (2007/60/EG) (Tredje omgången förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt Andra omgången planer för hantering av översvämningsrisker), COM(2025) 2 final.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/60/EG av den 23 oktober 2007 om bedömning och hantering av översvämningsrisker (EUT L 288, 6.11.2007, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2007/60/oj).

([4]) Jfr. *EEA Water Scarcity Conditions in Europe*, som finns här. WEI+-värden över 20 % för vattenresurser antas vara en indikator på att det råder vattenbrist.

([5]) EEA, *Water Resources Across Europe*, 2021, finns här.

([6]) Europaparlamentets resolution av den 7 maj 2025 om den europeiska strategin för vattenresiliens (2024/2104(INI)).

([7]) European Climate Risk Assessment, EEA Report 01/2024, s. 209 med ytterligare hänvisningar.

([8]) Europeisk klimatriskbedömning (2024), kapitel 5 och kapitel 11, som också innehåller mer information om den förväntade ökningen av långvarig torka (inklusive megatorka) i Europa.

([9]) Mellanstatliga panelen för klimatförändringar, sjätte utvärderingsrapporten. https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar6/.

(5) Uttaget av sötvatten per år har (geografiska skillnader inberäknade) minskat med 19 % (mellan 2000 och 2022 ([10])), men uttaget av sötvatten per capita förväntas återigen öka. Detta beror på i) att det gjorts otillräckliga framsteg när det gäller vatteneffektivitet inom de mest förbrukningsintensiva sektorerna, såsom energi och jordbruk, inklusive bioenergi, ii) att industriell och digital omvandling kräver mer sötvatten, och iii) att dålig förvaltning, föroreningar och klimatförändringar sätter allt större press på tillgången till rent sötvatten för socioekonomiska ändamål. Detta skadar de ekologiska flöden som är nödvändiga för att skydda vattenekosystemet och konkurrenskraften hos unionens ekonomi, som behöver rent sötvatten i lika hög grad som den behöver ren energi.

(6) Europeiska centralbanken uppskattar att upp till 60 % av de utestående kreditriskerna i euroområdet kan komma att utsättas för viss exponering för vattenbrist och värmestress, och 20 % för översvämningar ([11]). I takt med att vattenrelaterade klimatrisker ökar kan också försäkringsgapet öka ([12]) och försvåra den ekonomiska återhämtningen efter vattenrelaterade incidenter som torka eller översvämningar.

(7) Investeringar i vatteneffektivitet kommer att bidra till att garantera tillräcklig vattenförsörjning för viktiga ekonomiska sektorer som är kritiska för unionens strategiska oberoende, och har därmed potential att öka konkurrenskraften, vilket erkänns i given för en ren industri ([13]). En strategiskt utnyttjad vattenbesparingspotential kommer även att skapa affärsmöjligheter och medföra kostnadsbesparingar för konsumenterna. Unionens industri är redan världsledande när det gäller att utveckla vattenteknik.

(8) Konkurrenskraftskompassen 2025 ([14]) uppmanar medlemsstaterna att åtgärda den ökande vattenbristen genom att förbättra metoder och infrastruktur för vattenförvaltning, använda vatten effektivare (vatteneffektivitet) och främja hållbar vattenanvändning. I det gemensamma meddelandet om EU:s strategi för en beredskapsunion ([15]) betonas behovet av att stärka tillgången till kritiska resurser i hela unionen, såsom vatten, till exempel för insatser i nödsituationer och katastrofinsatser.

(9) Interdependensen mellan vatten och energiresurser har avgörande betydelse för säkerställandet av säkerhet och resiliens i unionens vatten- och energisystem.

(10) Unionen är skyldig att agera för vatteneffektivitet på grundval av europeiska och internationella regler såsom Förenta nationernas konvention om skydd för och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar, undertecknad den 17 mars 1992 i Helsingfors, artikel 7 i Parisavtalet, undertecknat den 12 december 2015 i Paris, artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ([16]) och Europeiska unionens åtaganden enligt FN:s åtgärdsagenda för vatten (UN Water Action Agenda) ([17]). Mål 6.4 i FN:s mål för hållbar utveckling ålägger också parterna att avsevärt öka effektiviteten i vattenanvändningen inom alla sektorer redan till 2030.

([10]) EEA (2024), *Water abstraction by source and economic sector in Europe*, finns på https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/water-abstraction-by-source-and.

([11]) Europeiska centralbanken, *Climate-related risks to financial stability, Chart B.2?*

([12]) Europeiska centralbanken, *The Climate Insurance Protection Gap*, baserat på uppgifter från Eiopa, och finns här.

([13]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Given för en ren industri: en gemensam färdplan för konkurrenskraft och fossilfrihet*, COM(2025) 85 final.

([14]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En europeisk konkurrenskraftskompass för EU*, COM(2025) 30 final.

([15]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *om EU:s strategi för en beredskapsunion*, JOIN(2025) 130 final.

([16]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

([17]) https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7443-2023-INIT/en/pdf.

(11) Genom den europeiska gröna given ([18]) lanserades en samordnad strategi för en i ökande grad klimatneutral, giftfri, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi, där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen, och som ett svar på klimat- och miljörelaterade utmaningar.

(12) EU-strategin för klimatanpassning ([19]), den europeiska klimatriskbedömningen och meddelandet *Hantera klimatriskerna* ger en översikt över det breda spektrumet av klimatriskeffekter och behovet av att vidta åtgärder eftersom politiken och redan vidtagna åtgärder inte håller jämna steg med klimatförändringarna. Hanteringen av problemet med vattenbrist och torka är ett av de områden där det krävs åtgärder. Det betonas att tillgången till sötvatten måste säkerställas på ett hållbart sätt då detta är väsentligt för klimatresiliensen.

(13) Vattenbrist påverkar starkt de marina ekosystemens hälsa och därmed även livskraften hos den sociala och ekonomiska verksamhet som bedrivs i kust- och ösamhällen och som är beroende av dem. Det är därför nödvändigt att förvalta sötvatten och havsvatten på ett integrerat och effektivt sätt.

(14) Handlingsplanen för den cirkulära ekonomin ([20]) innehåller en agenda för att göra framsteg när det gäller att hålla resursförbrukningen inom planetens gränser, där även vatten ingår. I linje med detta mål kan främjandet av en säker återanvändning av vatten inom olika sektorer frigöra den ekonomiska potentialen i vattenstressade regioner. Det kan också minska behovet av dyra infrastrukturprojekt som nya reservoarer eller avsaltningsanläggningar, vilket i sin tur medför långsiktiga besparingar och leder till förbättrad vattenbristresiliens hos företagen och till minskade operativa risker.

(15) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 ([21]) gör det möjligt att fastställa ekodesignkrav som produkter måste uppfylla i avsikt att förbättra en rad aspekter, däribland vattenanvändning och vatteneffektivitet, för nästan alla kategorier av fysiska produkter. Innehållet i denna rekommendation kommer att bidra till förordningens genomförande.

(16) Denna rekommendation ger vägledning om element som inte behandlas på ett heltäckande sätt i unionens vattenlagstiftning: Europarlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, (EU) 2020/2184 ([22]), (EU) 2024/3019 ([23]), (EU) 2024/1785 ([24]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/741 ([25]).

(17) För att främja vatteneffektivitet är det lämpligt att definiera en uppsättning principer och rekommendationer som bör utgöra grunden för unionens och medlemsstaternas framtida åtgärder och därigenom säkerställa ett mer systematiskt beaktande av vattenbesparingspotentialen i själva beslutsfattandet och en mer ansvarsfull vattenanvändning inom alla sektorer.

([18]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – *Den europeiska gröna given*, COM(2019) 640 final.

([19]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Att bygga upp ett klimatresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning*, COM(2021) 82 final.

([20]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin – För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa*, COM(2020) 98 final.

([21]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1781 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

([22]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 435, 23.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2020/2184/oj).

([23]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/3019 av den 27 november 2024 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EUT L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj).

([24]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1785 av den 24 april 2024 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) och rådets direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall (EUT L, 2024/1785, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1785/oj).

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/741 av den 25 maj 2020 om minimikrav för återanvändning av vatten (EUT L 177, 5.6.2020, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/741/oj).

(18) Principen om vatteneffektivitet syftar först till att säkerställa en långsiktigt hållbar vattenförbrukning, med tanke på att naturliga sötvattenresurser är begränsade och kommer att fortsätta att minska på grund av den ökande globala uppvärmningen. Åtgärder i syfte att öka vatteneffektiviteten bör bygga på en kostnads-nyttoanalys som omfattar externa ekonomiska, miljömässiga och samhälleliga effekter, men som även beaktar faktorer som subsidiaritet, proportionalitet, rättvisa och jämlikhet.

(19) För att påskynda tillämpningen av principen om vatteneffektivitet först och främja en storskalig utbyggnad av åtgärder för vatteneffektivitet är det nödvändigt att fastställa ett vägledande mål. Av detta skäl bör medlemsstaterna uppmanas att fastställa sina egna mål för vatteneffektivitet, baserat på nationella förhållanden.

(20) Vid genomförandet av principen om vatteneffektivitet bör ny teknik användas på bästa möjliga sätt, t.ex. digitala smarta mätare och sensorer för att upptäcka och hantera läckor, även läckor från dricksvatteninfrastruktur, så som anges i artikel 4.3 i direktiv (EU) 2020/2184.

(21) När åtgärder för att öka vatteneffektiviteten måste anpassas till resursbegränsningar bör prioritet ges åt de sektorer som förbrukar mest vatten eller de sektorer som har störst vattenbesparingspotential, efter en bedömning av kompromisserna, särskilt i förhållande till strategiska sektorer, och med beaktande av vattenhierarkin. Dessa sektorer kommer av nödvändighet att skilja sig åt från ett avrinningsområde till ett annat och från en akvifer till en annan.

(22) Åtgärder för vatteneffektivitet bör ingå i åtgärdsprogrammen och förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt. För att dessa åtgärder ska kunna leda till vattenbesparing och till de önskade framstegen mot vattenresiliens måste de ingå i en övergripande strategi. Med hjälp av kompletterande styrningsåtgärder och ekonomiska instrument kan vatteneffektivitetsvinsterna omvandlas till varaktiga förbättringar av vattenbalansen, genom att man undviker rekyleffekter. Vatteneffektivitetsstrategier bör alltid vara förenliga med nationella klimatanpassningsstrategier.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Principen om vatteneffektivitet först

(1) Medlemsstaterna uppmanas att tillämpa principen om vatteneffektivitet först, med beaktande av ekonomiska, sociala och miljömässiga överväganden, när de antar nationella åtgärder som påverkar vattenförvaltningen.

(2) *Vatteneffektivitet först* innebär att alla nödvändiga åtgärder vidtas för att minska efterfrågan på vatten som en prioritering som går före utnyttjandet av ytterligare vattenresurser. I fallande prioritetsordning bör förbrukningen minskas som en första åtgärd, följt av åtgärder för att öka effektiviteten, följt av återanvändning av spillvatten och utbyggnad av vattenförsörjningen.

(3) Mot bakgrund av den potential till vattenbesparingar som finns bör EU sträva efter att öka vatteneffektiviteten med minst 10 % fram till 2030. Medlemsstaterna uppmanas att fastställa sina egna mål för vatteneffektivitet grundat på nationella förhållanden. Kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstater och intressenter för att utveckla en gemensam metod för vatteneffektivitetsmål, med beaktande av territoriella och andra skillnader mellan länder, regioner och sektorer.

Effektiv förvaltning av vattenresurser

(4) Det rekommenderas att medlemsstaterna tillämpar de vattenförvaltningsmetoder som anges i bilagan och som, i synnerhet, bygger på vattenbalansen i ett avrinningsområde och på tillförlitliga prognoser om miljömässiga och socioekonomiska vattenbehov. Dessa metoder bör även bygga på bedömningar av klimatförändringseffekter och sårbarhetsanalyser baserat på relevanta klimatförändringsscenarier och deras inverkan på den civila säkerheten. Dessa metoder bör bygga på effektiva och regelbundna kontroller av vattenuttag, anpassningsbara tillståndsförfaranden, starkt stöd för forskning och innovation och full användning av avancerade digitala verktyg.

(5) Det rekommenderas att medlemsstaterna främjar effektivitet på alla nivåer i vattenförsörjningskedjan, dvs. lagring, transport och vattenanvändning, i enlighet med bilagan, och att de säkrar de nödvändiga investeringarna.

(6) Det rekommenderas att medlemsstaterna tillämpar principen om vatteneffektivitet först, när så är möjligt, inom alla vattenförbrukande sektorer, däribland jordbruk, energi, industri, handel, den offentliga vattenförsörjningssektorn och den digitala ekonomin, och på alla nivåer av planering och tillståndsgivning för vattenförvaltning.

Styrning

(7) Det rekommenderas att medlemsstaterna säkerställer lämplig styrning av vattenförvaltningen genom att i synnerhet säkerställa transparenta, säkra, inkluderande, rättvisa och förutsägbara mekanismer för vattentilldelning, med säkerhet om prioriteringarna för tilldelningen mellan användningskategorierna vid brist, samtidigt som utsatta och marginaliserade gruppers tillgång till dricksvatten och vatten för sanitära ändamål till överkomliga priser skyddas.

Fortbildning och ökad medvetenhet

(8) Det rekommenderas att medlemsstaterna investerar i kompetens och mänskliga resurser för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv vattenförvaltning på alla nivåer.

(9) Det rekommenderas att medlemsstaterna vidtar åtgärder för att höja medborgarnas, de lokala myndigheternas och företagens medvetenhet om principen om vatteneffektivitet först. Sådana åtgärder bör upprepas med regelbundna intervall.

Gränsöverskridande samarbete och den internationella dimensionen

(10) Medlemsstaterna bör säkerställa fullt gränsöverskridande samarbete om kvantitativa aspekter av vattenförvaltningen för alla avrinningsområden, bland annat genom de mekanismer som fastställs i direktiv 2000/60/EG och relevanta internationella samarbetsmekanismer och samarbetsorgan.

(11) Det rekommenderas att medlemsstaterna främjar principen om vatteneffektivitet först även på internationell nivå, t.ex. inom ramen för UN-Water, FN:s miljöprogram (Unep), G7 och G20, OECD, FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC), FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning (UNCCD), konventionen om biologisk mångfald (CBD) och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), och stärker sitt samarbete med finansinstitut såsom Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och Världsbanken samt med den privata sektorn, för att attrahera långsiktiga investeringar till vatteneffektivitetsinitiativ.

Utfärdad i Bryssel den 4 juni 2025.

På kommissionens vägnar
Jessika ROSWALL
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Centrala vatteneffektiva metoder för genomförande av de vägledande principerna om vatteneffektivitet först

(1) **Bättre kontroll av resursen**

Upprätthålla korrekta och aktuella vattenbalanser på grundval av tillgänglig vägledning ([1]) och beakta sådana vattenbalanser i planeringsbeslut som påverkar vattenförbrukning och vattenbesparingsåtgärder. För detta bör följande åtgärder övervägas:

(1) Fastställa och kontinuerligt övervaka vattenuttag, vattenförluster och vattentillrinning i alla vattenförekomster i varje avrinningsområde och främja digital vattenmätning för vattenuttag och vattenutsläpp. Vattenleverantörer bör göra dokument och data om förändringar i vattenbalansen och vattenkvaliteten offentligt tillgängliga ofta.

(2) Inom den offentliga vattenförsörjningssektorn bör det säkerställas att vattenförbrukningen mäts individuellt för varje byggnad och, när det gäller bostadsrätter/ägarlägenheter, för varje enskild lägenhet. Användning av smarta mätare bör uppmuntras när det krävs realtidsrapportering för ytterligare effektivitetsvinster som gör investeringen lönsam.

(3) Fastställa ekologiska flöden ([2]) för ytvattenförekomster, med beaktande även av grundvattenförekomsternas behov, i alla avrinningsområden så att det finns kunskap om den maximala volymen hållbara uttag, då denna kunskap är en förutsättning för en rationell och effektiv vattenanvändning. För den maximala volymen hållbara uttag bör även icke-konsumerande användares behov och kraven i relevant lagstiftning beaktas. Delta i gränsöverskridande samordning för att upprätta ekologiska flöden för floder som korsar landsgränser, i syfte att motverka konflikter som skulle kunna undergräva en effektiv vattenförbrukningsstrategi. Säkerställa ett faktiskt genomförande av ekologiska flöden genom att systematiskt beakta dessa i villkoren för vattentillstånd.

(4) På lämpligt sätt, och på grundval av tillgänglig vägledning ([3]), bedöma saltvattenintrång och andra intrång samt vattenbehoven hos terrestra ekosystem som är beroende av, och vattenbehoven hos vattenekosystem som är förbundna med, grundvattenförekomster. På ett ansvarsfullt sätt, genom en omfattande riskbedömning, tillämpa teknik för kontrollerad grundvattenbildning (MAR) ([4]).

(5) Säkerställa att tillstånd för vattenuttag för yt- och grundvatten beaktar klimatförändringsprognoser som tar hänsyn till osäkerhetsfaktorn, i syfte att förutse framtida förändringar i vattenbalansen och regelbundet anpassa vattentillstånden så att överuttag kan undvikas ([5]). Säkerställa att tillståndssystemet för vattenuttag är tillräckligt flexibelt, dvs. även beaktar betydande säsongsvariationer där så är lämpligt. Undvika onödigt långa tillståndsperioder för att möjliggöra flexibel anpassning mot bakgrund av förändringar i vattenbalansen. Tillämpa lämplig prissättning på vatten för att säkerställa en effektiv vattenanvändning. Anta tillräckligt avskräckande sanktioner för olagliga, oregistrerade eller otillåtna vattenuttag och vattenutsläpp.

(6) Säkerställa att förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt inbegriper ”vattenbalanser” och kvantifierar vattenförbrukningen per socioekonomisk verksamhet för att underlätta planeringen av effektivitetsåtgärder baserade uppskattningar av den återstående vattenbesparingspotentialen. Integrera riskhanteringsaspekter med avseende på torka i förvaltningsplanerna för avrinningsdistrikt och ha beredskap för risken för en långvarig torka.

(7) Säkerställa att ökad vatteneffektivitet leder till resiliens genom lägre vattenförbrukning. Och i detta syfte

— tillämpa principen om kostnadstäckning för vattentjänster, så att alla viktiga vattenanvändare och vattenanvändningssektorer bidrar tillräckligt till vattentjänsternas kostnader,

([1]) Se den gemensamma genomförandestrategin (CIS) för vattendirektivet, vägledningsdokument nr 34 om vattenbalanser, som finns här.
([2]) Se CIS-vägledning nr 31 om ekologiska flöden, som finns här.
([3]) Se CIS-vägledning nr 18 om grundvattenstatus och trendanalys, som finns här.
([4]) Se CIS-vägledning nr 39 om kontrollerad grundvattenbildning, som finns här.
([5]) Se CIS-vägledning nr 24 om förvaltning av avrinningsdistrikt och trendanalys, som finns här.

— säkerställa att prissättningspolitiken för vatten ger tillräckliga incitament för en effektivare användning av vattenresurser baserat på den ekonomiska analys som krävs enligt bilaga III till direktiv 2000/60/EG ([6]),

— utnyttja principen om att förorenaren betalar och försiktighetsprincipen på ett bättre sätt och i större utsträckning, så att man undanröjer miljöskadliga subventioner och säkerställer prismässigt överkomliga, rättvisa och lojala prissättningsmekanismer för alla vattenanvändare.

Medlemsstaterna kan härvid beakta kostnadstäckningens sociala, miljömässiga och ekonomiska effekter liksom geografiska och klimatiska förhållanden i den eller de regioner som påverkas.

Säkerställa full insyn i prissättningspolitiken för vatten, särskilt när det gäller tarifferna, användningen av medlen och de åtgärder som vidtagits för att bevara vattenresursen. Då det är en fråga om god praxis bör detta tillämpas även inom andra sektorer än dricksvatten och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.

(2) **Effektivitet i överföringen**

Förbättra hanteringen av vattenläckage som en väsentlig del av den operativa förvaltningen av vattenförsörjningssystem och prioritera investeringar för att snabbt vidta åtgärder avseende läckage med fokus på de försörjningsområden som har störst behov och med användning av alla tillgängliga unionsfinansieringsmöjligheter och unionsverktyg.

(3) **Lagringseffektivitet**

(a) Prioritera naturliga vattenhållningsåtgärder, ([7]) i mark, skogar, grundvatten och våtmarker, som minskar avdunstningen jämfört med vattenlagring ovan mark i konstgjorda reservoarer.

(b) Regelbundet underhålla konstgjorda reservoarer, bland annat genom öronmärkt finansiering för regelbundet avlägsnande av sediment och förebyggande av läckor.

(c) Optimera vattenförvaltningen i städerna genom regnvattenuppsamling och andra former av naturlig vattenhållning och påskynda införandet av åtgärder för att förhindra dagvattenbräddning ([8]).

(4) **Användningseffektivitet**

(a) Främja införandet av bästa tillgängliga teknik, metoder och tjänster för att säkerställa en effektiv vattenanvändning inom alla sektorer, bland annat genom att främja cirkularitet.

(b) Främja återanvändning av spillvatten på andra områden än bevattning, dvs. inom industrin, energisektorn och den offentliga vattenförsörjningssektorn, men samtidigt förebygga risker för människors hälsa och beakta miljöeffekterna av minskade återflöden i ett avrinningsområde.

(5) **God förvaltning**

(a) Utveckla system för vattentilldelning som är transparenta och har en inkluderande styrningsmekanism för att säkerställa förutsägbarhet för de berörda vattenanvändarna, inbegripet icke-konsumerande användare, och samtidigt främja hållbarhet, rättvisa och respekt för de mänskliga rättigheterna. Vid utformningen av mekanismer för vattentilldelning bör hänsyn tas till sektorers och regioners vattenbesparingspotential.

(b) Utveckla eller upprätthålla en särskild socialpolitik som gynnar vattenanvändare med låga inkomster och/eller utsatta/marginaliserade personer, för att säkerställa tillgång till vatten och sanitet för alla, i enlighet med kraven i direktiv (EU) 2020/2184 och direktiv (EU) 2024/3019.

([6]) Se CIS-vägledning nr 1 om ekonomi och miljö, som finns här.

([7]) Se t.ex. *A guide to support the selection, design and implementation of natural water retention measures in Europe, Capturing the multiple benefits of nature-based solutions*, som finns här, och *CIS Technical Report 82* ”Natural Water Retention Measures”, som finns här, och gemensamma forskningscentrumets *Nature-based solutions for agricultural water management*, som finns här.

([8]) I linje med artikel 5 i direktiv (EU) 2024/3019.

(6) **Fortbildning och ökad medvetenhet**

(a) Öka kompetensen och utbilda vattenförvaltningsmyndigheter och myndigheter med ansvar för vattenförbrukande sektorer för att hjälpa dem att tillämpa principen om vatteneffektivitet först och därigenom uppmuntra till lägre vattenförbrukning.

(b) Stödja forskning och innovation, förbättra kompetensen och öka kunskapen om alla aspekter av effektiv vattenförvaltning i vattenförbrukande sektorer. Öka konsumenternas medvetenhet om vikten av att spara vatten och samtidigt ge dem möjlighet att själva agera mer hållbart mot bakgrund av lokala förhållanden. Detta inbegriper även att ge konsumenter och medborgare insyn i vattenförbrukning och vattenförvaltning i linje med artikel 17 i direktiv (EU) 2020/2184 och artikel 24 i direktiv (EU) 2024/3019.

(c) Främja bättre konsumentinformation och öka medvetenheten om vattenfotavtrycket från konsumentprodukter och konsumenttjänster med hjälp av verktyg som EU-miljömärket och det digitala produktpasset enligt förordning (EU) 2024/1781.

(7) **Den internationella dimensionen**

(a) När så är relevant beakta principerna och målen i denna rekommendation vid utformningen av tekniskt och ekonomiskt stöd till partnerländer.

(b) Stärka samarbetet med finansinstitut såsom Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och Världsbanken samt den privata sektorn för att attrahera långsiktiga investeringar i vatteneffektivitetsinitiativ i linje med målen i EU:s Global Gateway-strategi ([9]).

(c) Utbyta bästa praxis genom att genomföra principerna och målen i denna rekommendation och förespråka vattenresiliens och vatteneffektivitet i internationellt samarbete.

([9]) Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken Global Gateway, JOIN(2021) 30 final.